

тировъ, Ненко Х. Райновъ, Панайотъ Г. Поповичъ, Параскева Бяновъ, Х. Петъръ Бояджиевъ, Руско В. Марковичъ, Стефанъ Сараивановъ, Х. Стеф. Х. Стояновъ Тодоръ Бояджиевъ и Димитъръ х. Ивановъ.

На 30 ноемврий с. г. (Андрѣевъ день) Панайотъ Минковъ заедно съ току що поменатитѣ свои съграждани билъ изпратенъ прѣзь Одринъ за Цариградъ¹⁾, дѣто билъ задържанъ три дни въ влажната тъмница, наречена *Метерхане*, а оттамъ съ параходъ билъ изпратенъ на заточение въ гр. Боло (Мала Азия), дѣто мжченически прѣкаралъ повече отъ половинъ година, и се завърналь въ родния си градъ едва слѣдъ общата амнистія, наложена на турското правителство отъ Санъ-степанския договоръ (чл. 27).

Тѣй като за заточението на сливенскитѣ първенци се говори на друго мѣсто (стр. 314), то считаме за излишно да влизаме тукъ въ подробности по сжщия прѣдметъ. Ще забѣлѣжимъ само, че на врѣмето си това събитие станало достояние не само на дипломатическая свѣтъ, но и на мѣродавния европейски печатъ, който се отзовалъ съ симпатія за заточенитѣ. Независимо отъ постѣпкитѣ, направени отъ българския екзархъ Иосифъ прѣдъ великия везиръ Едхемъ-паша, за освобождението на сливенскитѣ първенци, подадени били молби на посланницитѣ на великитѣ сили въ Цариградъ, а именно на *Хенри Леярдъ* (Sir Austin Henry Layard), английски посланикъ, *принцъ Ройсъ* (Prinz Reuss), германски посланикъ, и графъ *Франсуа Зичи* (comte François Zichy), австро-унгарски посланикъ, както и на *Хорасъ Мейнардъ* (Hon. Nogae Maupard), прѣдставителъ на Съединенитѣ Щати въ Цариградъ, да упражнятъ влиянието си прѣдъ Високата Порта за освобождението на въпроснитѣ първенци. Сжщеврѣменно помолени били прѣдставителитѣ на тогавашния цариградски печатъ, а именно: Джонъ Лафанъ Ханли, издатель на в. *Stamboul*, Уйтекъръ, издатель на *Levant Herald*, и Жанпиеври, издатель на *Courrier d'Orient*, да издигнатъ гласа си въ полза на жертвитѣ на турския произволъ. Въпрѣки всичката строгость на тогавашната цариградска цензура, упражнявана отъ извѣстнитѣ директори на печата *Blasque Veuy* и *A. Маджидъ Бей*, племенникъ на Фуадъ-паша, вѣстникъ *Courrier d'Orient* намѣрилъ възможность да отбѣлѣжи въ колонитѣ си това съ нищо неоправдано заточение. Отъ друга страна, позивъ билъ направенъ къмъ чувствата на хуманность на находящитѣ се тогава въ Цариградъ прѣдставители на мѣродавния европейски печатъ, а именно къмъ *мистеръ Остинъ* (Mr. Austin), кореспондентъ на the *Times*, *Едвинъ Пиарсъ* (Edwin Pears), корес-

¹⁾ Въ сжщия день (30 ноемврий 1877) били изпратени на заточение и слѣднитѣ лица: Георги Ив. Козловски, Киро Икономовъ, Х. Илия Х. Златевъ, Георги Х. Панайотовъ отъ Ямболъ и Димитъръ Т. Бракаловъ отъ Бургасъ. Тѣ се събрали съ сливенскитѣ заточеници на желѣзопѣжната станция Керменли (сливенска околия).